Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Ignosce m abba quia ctristaui te. Et dic ei se
nex. Credo in do meo quia p hunc calcē fa
cia mam tecū & in hoc sclo & in futuro. Et
respondit primus latronū; & ego credo in
dm quia modo n facia alcui quicq. malu.
Et lucrat ē senex omē collegiū illoq latronū.
pid qd se ppt dm dimisit uoluntati eorum.
Dixit abbas ipenciuf, eripe primū a peccatis.
quanta t ē uirt sine impperio. qm ds cuer
tentes n repellit a se. Yerbū aut nequicie &
malicie n habita in corde tuo, aduersus frem
tuū ut possis dicere. Dimitte nob debita no
stra sic & nos dimittim debitoribus nris. Ite at.
Duo fres erant in cellis. vnus aut ex his senex
erat. & rogabat illū qui erat iu ei uenis di
cens. Maneam simul frater. Et ille dixit ei. Ij
possū manere tecū quia homo peccator
sū. Ille aut rogauit eū dicens, aia possumus.
Erat aut senex ille mundus. & nolebat audi
re quia monachus habere in cogitatu for
nicationem. Et dic ei fr. dimitte me una
ebdomada. & iterū loquim. Yenit g senex.
& uolens eū iuuenis ille, pbare dicebat. In
magna fornicatione incurri. ebdomada